



Katowice-Osiedle Witosa (Woj. Śląskie)

Kościół pw. Podwyższenia Krzyża Świętego i św. Herberta



Św. Herbert (970-1021)

Arcybiskup Kolonii, Kanclerz Italii, Arcykanclerz Niemiec

Urodził się ok. r. 970 w Wormacji (niem. Worms), w arystokratycznym rodzie niemieckim Rothenburger Grafenhouse. Był jednym z pięciu synów hrabiego Hugo von Worms i Tiedwidis.

Swoje staranne wykształcenie zawdzięczał dbałości rodzicielskiej o religijne wychowanie dzieci. Najpierw była to miejscowa szkoła katedralna stanowiąca novum na tle powszechnego wówczas szkolnictwa klasztorowego, w której Herbert zdobył elementarną wiedzę z zakresu łaciny, czytania i początków gramatyki, rachunków, pisania i śpiewu kościelnego, a następnie z podstaw arytmetyki, geometrii, astronomii, geografii oraz muzyki.

Kontynuacja nauki miała miejsce w jednym z najznakomitszych ośrodków edukacyjnych X-wiecznej Europy - w Gorze koło Metz w Lotaryngii, gdzie w murach benedyktyńskiego klasztoru młody Herbert odczytał swoje powołanie kapłańskie.

Po ukończeniu studiów, jako dwudziestoletni młodzieniec, objął urząd proboszcza wormackiego, a następnie członka kapituły katedralnej. Miał w tym czasie zająć się kształceniem i wychowaniem 10-letniego władcy Ottona III, nad którym opiekę sprawował, aż do śmierci jego matki (15 czerwca 991). Wkrótce po powtórnej koronacji Ottona III, ciesząc się jego zaufaniem, objął w roku 994 funkcję kanclerza Italii.

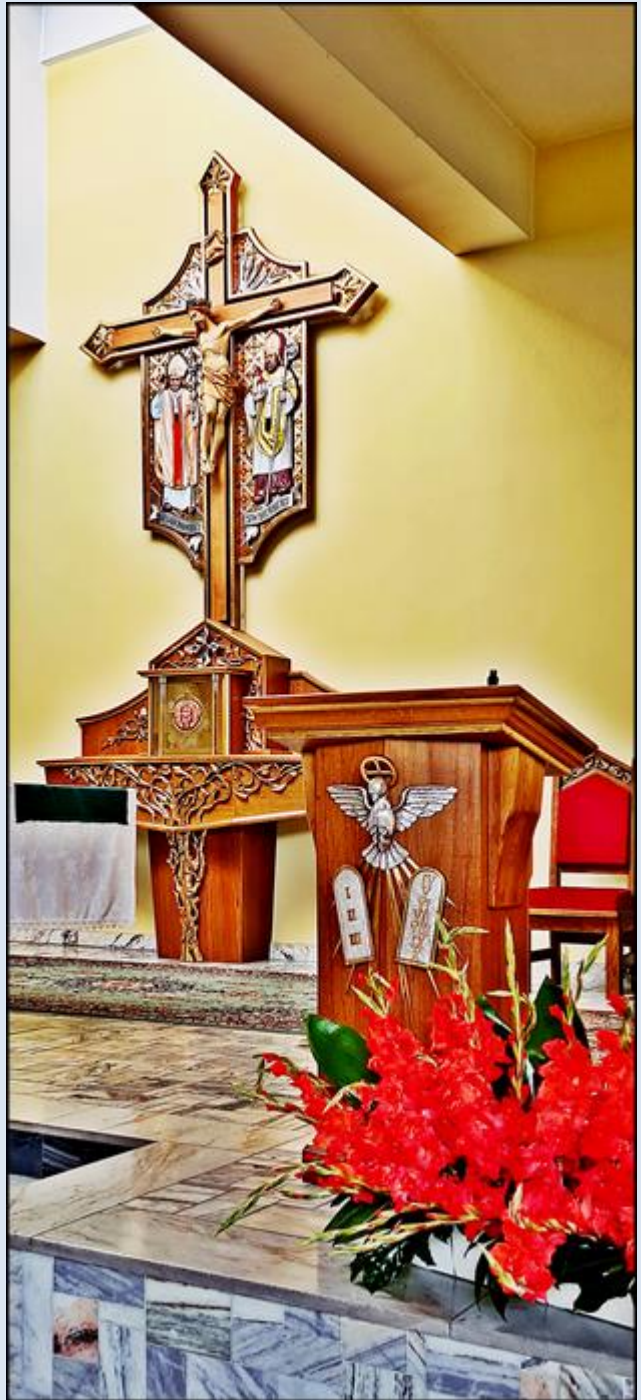
Rok 995 przyniósł Herbertowi upragnione święcenia kapłańskie. Nie przerwały one służby na dworze cesarza, przeciwnie obowiązków przybyło, bo oto w r. 998 został mianowany kanclerzem dla całych Niemiec.

W następnym roku Herbert osiągnął najwyższą w swym życiu godność duszpasterską. Po śmierci arcybiskupa Kolonii Evergera, która nastąpiła w czerwcu 999 r., został jego następcą. Ceremonia objęcia stolicy kolońskiej przez Herberta miała miejsce zimą -w Wigilię Bożego Narodzenia (24.12.999). Insignia godności arcybiskupiej i paliusz, otrzymany od papieża Sylwestra II, Herbert wysłał przed sobą do miasta, sam natomiast w skromnym stroju i boso wkroczył do katedry. Do końca życia Ottona III Herbert łączył swoje obowiązki arcybiskupa i kanclerza na dworze cesarza. Po jego śmierci w styczniu 1002 r. całkowicie poświęcił się służbie duszpasterskiej kolońskiego kościoła. Zapamiętano go jako zdyscyplinowanego wewnętrznym, rozmodlonego kapłana, troskliwego orędownika ubogich, pielgrzymia przemierzającego swą diecezję, budowniczego kościołów, klasztorów, przytułków i szpitali.

W czasie jednej z licznych wizyt duszpasterskich, płynąc łodzią przez Ren, biskup Herbert rozchorował się i w wysokiej gorączce po kilku dniach zmarł. Zasnął w Panu 16 marca 1021 roku. Pochowano go w Deutz (dzisiaj: dzielnica Kolonii). Jego doczesne szczątki spoczywają w pięknym pozłacanym relikwiarzu, ufundowanym przez wiernych w kościele pw. Św. Herberta.

W 1227 r. papież Grzegorz IX włączył Herberta Arcybiskupa Kolonii do grona świętych.









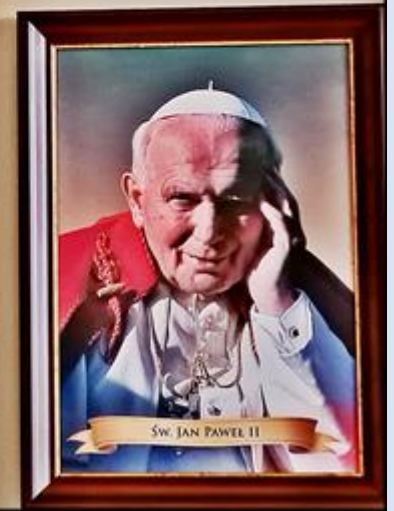


Po 212 latach istnienia KWK "Kleofas"
obraz ten brat górnicza przekazała
do Kościoła Podwyższenia Krzyża Św. i św. Barbary
w Katowicach, pozostając w opiece św. Barbary.
4.12.2008 Spółeczność górnictwa
Kopalni Kleofas

Po 212 latach istnienia KWK "Kleofas"
obraz ten brat górnicza przekazała
do Kościoła Podwyższenia Krzyża Św. i św. Barbary
w Katowicach, pozostając w opiece św. Barbary.
4.12.2008 Spółeczność górnictwa
Kopalni Kleofas









zdjęcia: pw

[POWRÓT DO STRONY GŁÓWNEJ IKONOGRAFII](#)